

blive forholdsvis ubetydelige, idet de fleste af de paagældende Dagpengeydelse vil være afviklet.

Merudgiften ved de foreslaaede Tillæg til *Invalditetsstatningerne* er af Direktoratet for Ulykkesforsikringen anslaaet til højst 185 000 Kr. for 1 Aar, nemlig ca. 110 000 Kr. for Forhøjelse af Maksimumsaarslønnen ved Afgørelser truffet i Tiden 1. April 1942 til 31. Marts 1943 og ca. 75 000 Kr. for de løbende Renter. I langt de fleste af disse Tilfælde vil det dreje sig om Ulykkestilfælde, der er indtraadt, før Ordningen træder i Kraft den 1. April 1942, og de derved foranledigede Udgifter vil ikke kunne paalægges Forsikringsselskaberne, da Præmien har været fastsat uden Hensyn til den forøgede Risiko. Disse Udgifter maa derfor afholdes af Statskassen, hvis samlede Udgifter efter Forslaget herefter vil andrage ialt ca. 190 000 Kr.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes iøvrigt:

Til §§ 1—2.

Man henviser til foranstaaende almindelige Bemærkninger under II. Bestemmelserne, der svarer til §§ 1—2 i Loven af 31. Marts 1941, gaar ud paa en Forlængelse af den ved nævnte Lov fastsatte Ordning. Til § 2, Stk. 1, har man dog føjet en Bestemmelse, der tager Sigte paa at sikre samme Maksimum, hvad enten Arbejderen er kommet til Skade før 1. April 1942 eller efter denne Dato. Efter Bestemmelsen i § 2 i Loven af 31. Marts 1941 ydes der i Anledning af Ulykkestilfælde, indtrufne før 1. April 1941, et midlertidigt Tillæg paa 30 pCt. af det i Ulykkesforsikringslovens § 25 fastsatte

Dagpengebeløb, 4 Kr. 75 Øre. Herefter vil de paagældende efter nævnte Lov højst kunne oppebære 6 Kr. 18 Øre i Dagpenge, medens Arbejdere, der er kommet til Skade 1. April 1941 eller senere, som Maksimum kan oppebære 6 Kr. 25 Øre. Denne Forskel findes mindre rimelig, og det foreslaas derfor, at Dagpenge med Tillæg, der ydes i Anledning af Ulykkestilfælde, indtrufne før 1. April 1942, kan stige til 6 Kr. 25 Øre.

De i § 2 nævnte Tillæg refunderes for saa vidt angaar Dagpenge i Anledning af Ulykkestilfælde indtrufne før 1. April 1940 og de særlige Forhøjelser, der ydes efter den nye Bestemmelse i § 2, Stk. 1, 2det Pkt., af Statskassen, medens Tillæggene vedrørende Ulykkestilfælde indtrufne i Tiden 1. April 1940—31. Marts 1941 iøvrigt afholdes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af vedkommende Forsikringsselskab.

Til § 3.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger ovenfor under III.

Til § 4.

Ligesom det var Tilfældet ved Lovene af 30. Marts 1940 og 31. Marts 1941 foreslaas det, at Bestemmelserne i nærværende Lov ikke kommer til Anvendelse paa de frivillige Forsikringer i Medfør af Ulykkesforsikringslovens §§ 55, 58, 59 og 74, idet disse Forsikringer, som de paagældende Arbejdsgivere tegner for deres egen og Hustrus Person, er af en helt anden Art end den lovpligtige Ulykkesforsikring.

Til § 5.

Under Hensyn til de foreliggende økonomiske Forhold foreslaas det, at Loven kun gælder indtil 31. Marts 1943.